

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	การดูดซับโลหะหนักจากน้ำเสียอุตสาหกรรมย้อมผ้า โดยถ่านกัมมันต์บิโทมินัสและถ่านกัมมันต์กะลามะพร้าว
ผู้เขียน	นายศรัณย์ เลาหชนาคม
ปริญญา	วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ โสภจรรย์

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเรื่องการดูดซับ โลหะหนักจากน้ำเสียอุตสาหกรรมย้อมผ้า โดยใช้ ถ่านกัมมันต์บิโทมินัส (F-300) และถ่านกัมมันต์กะลามะพร้าว (C-1000) ในการศึกษาครั้งนี้ใช้น้ำเสีย สีย้อมรวมจริงจากอุตสาหกรรมย้อมผ้าและทำการสังเคราะห์โลหะหนัก Cd Pb Cu และ Ni เพิ่มขึ้น ในน้ำเสีย ซึ่งทำให้น้ำเสียสีย้อมรวมจริงที่นำมาใช้ในการทดลองครั้งนี้มีปริมาณความเข้มข้นของ โลหะหนัก Cd Pb Cu และ Ni เริ่มต้นเท่ากับ 0.139 ± 0.02 1.882 ± 0.02 20.885 ± 0.02 และ 9.062 ± 0.02 มก./ล. ตามลำดับ โดยทำการศึกษาการกำจัดโลหะหนักด้วยกระบวนการโคแอกกูเลชัน ซึ่งทำการทดลองแบบ Jar Test ใช้สารโคแอกกูแลนต์ 3 ชนิด คือ สารส้ม เพอร์ริคคลอไรด์และ เพอร์ริส ซัลเฟต และการดูดติดด้วยถ่านกัมมันต์ โดยใช้ตัวกลาง 2 ชนิด คือ ถ่านกัมมันต์บิโทมินัสและ ถ่านกัมมันต์กะลามะพร้าว ทำการทดลองทั้งแบบต่อเนื่องและไม่ต่อเนื่องในถังปฏิกริยาแบบเท

จากการศึกษาการกำจัดโลหะหนักด้วยการทดลองแบบ Jar Test พบว่า สามารถกำจัด โลหะหนักครั้งนี้ได้ โดยคุณภาพน้ำภายหลังการกำจัดไม่เกินมาตรฐานของกรมควบคุมมลพิษ (2539) ซึ่งสารโคแอกกูแลนต์ ชนิด เพอร์ริสซัลเฟต สามารถกำจัดโลหะหนัก Cd Pb Cu และ Ni ได้ ดีที่สุด ที่ค่าพีเอชเท่ากับ 7 โดยปริมาณสารเพอร์ริสซัลเฟตที่เหมาะสมในการกำจัด คือ 700 600 700 และ 700 มก./ล. มีประสิทธิภาพในการกำจัดโลหะหนักเท่ากับ 100% 95.96% 91.36% และ 94.57% ตามลำดับ

จากการศึกษาแบบไม่ต่อเนื่องในถังปฏิกริยาแบบเท พบว่า ค่าความเข้มข้นเริ่มต้นของ โลหะหนักมีผลต่อเวลาสัมผัส ส่วนค่าพีเอชของน้ำเสียสีย้อมรวมจริงไม่มีผลต่อเวลาสัมผัสที่จุดสมดุล การดูดติดของถ่านกัมมันต์ โดยพบว่าเวลาสัมผัส ณ จุดสมดุล เมื่อค่าความเข้มข้นเริ่มต้นที่มีค่า มากที่สุดและค่าพีเอชของน้ำเสียที่ต่างกันของถ่านกัมมันต์ทั้ง 2 ชนิด อยู่ที่ 250 นาที ส่วนค่าความ สามารถในการดูดติดโลหะหนักของถ่านกัมมันต์ทั้ง 2 ชนิด พบว่า เมื่อค่าพีเอชมีค่าเพิ่มขึ้นค่า

ความสามารถในการดูดติดโลหะหนักก็เพิ่มมากขึ้นด้วย ซึ่งเมื่อค่าพีเอชเพิ่มขึ้นจะมีกระบวนการสร้างตะกอนร่วมด้วย ผลของการดูดติดโลหะหนักที่ค่าพีเอชต่ำสามารถอธิบายได้ด้วยสมการของ Langmuir และเมื่อค่าพีเอชสูงสามารถอธิบายได้ด้วยสมการของ Freundlich และยังพบว่า ถ่านกัมมันต์บิโทมินัสมีค่าความสามารถในการดูดติดโลหะหนักมากกว่าถ่านกัมมันต์กะลามะพร้าว

สำหรับการศึกษาแบบต่อเนื่องของการดูดติดโลหะหนัก โดยใช้ถ่านกัมมันต์บิโทมินัสและถ่านกัมมันต์กะลามะพร้าว พบว่า เมื่อเพิ่มภาระบรรจุทางชลศาสตร์จาก 0.26 ถึง 0.79 ลบ.ม./ตร.ม.-ชม. ค่าความสามารถในการดูดติดโลหะหนัก และค่า EBTC มีค่าลดลง แต่ความยาว MTZ มีค่าเพิ่มขึ้น ซึ่งสรุปได้ว่าที่อัตราภาระบรรจุทางชลศาสตร์ต่ำจะมีความสามารถในการดูดติดโลหะหนักได้ดีกว่า เพราะมีเวลาสัมผัสระหว่างโลหะหนักกับถ่านกัมมันต์มากขึ้น โดยค่าความสามารถในการดูดติดโลหะหนัก Cd Pb Cu และ Ni ที่จุดหมดสภาพสูงสุดเท่ากับ 0.0047 0.0589 0.9242 และ 0.4183 มก./ก. ตามลำดับ ที่อัตราภาระบรรจุทางชลศาสตร์เท่ากับ 0.26 ลบ.ม./ตร.ม.-ชม. ของถ่านกัมมันต์บิโทมินัสและเมื่อใช้ถ่านกัมมันต์กะลามะพร้าว พบว่า ค่าความสามารถในการดูดติดโลหะหนัก Cd Pb Cu และ Ni ที่จุดหมดสภาพสูงสุดเท่ากับ 0.0013 0.0158 0.2155 และ 0.1587 มก./ก. ตามลำดับ ที่อัตราภาระบรรจุทางชลศาสตร์เท่ากับ 0.26 ลบ.ม./ตร.ม.-ชม. ดังนั้นจะเห็นว่าการดูดติดโลหะหนัก Cd Pb Cu และ Ni ที่อัตราภาระบรรจุทางชลศาสตร์เท่ากับ 0.26 ลบ.ม./ตร.ม.-ชม. ถ่านกัมมันต์บิโทมินัสมีค่าความสามารถในการดูดติดดีกว่าถ่านกัมมันต์กะลามะพร้าว

Thesis Title	Adsorption of Heavy Metals from Textile Industry Wastewater by Bituminous and Coconut Shell Activated Carbon
Author	Mr. Saran Laohatanakom
Degree	Master of Engineering (Environmental Engineering)
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Dr. Khajornsak Sopajaree

ABSTRACT

The objective of this study was to determine the efficiency of coagulation and adsorption on removal of heavy metals from “real” textile industrial wastewater. The wastewater contained 4 heavy metals; cadmium lead copper and nickel with initial concentrations of 0.139 ± 0.02 , 1.882 ± 0.02 , 20.885 ± 0.02 and 9.062 ± 0.02 mg/l, respectively. The study was divided into 2 parts. The first part was a coagulation study with Jar Test using 3 coagulants; Alum Ferric Chloride and Ferrous sulfate. The second part was an adsorption study which was separated into 2 parts; a batch experiment and a fixed bed experiment. All adsorption experiments using 2 kinds of activated carbon as adsorbents, which were bituminous (F-300) and coconut shell (C-1000) with flow rate of 0.3 0.5 0.7 and 0.9 l/hr.

The jar test experimental results shown that the best coagulant for removal all heavy metals was ferrous sulfate. By using ferrous sulfate dosage of about 600 mg/l and controlled at pH7, the efficiency of 95.96% for removal lead was obtained. In addition, ferrous sulfate of about 700 mg/l and controlled at pH7, the efficiency for removal cadmium copper and nickel was 100% 91.36% and 94.57% respectively.

Batch-adsorption experiment results revealed that the equilibrium contact time for both adsorbents in the experiment that has maximum initial heavy metal concentration was 250 minute without any influence of pH, but the initial heavy metal concentration showed some effects to the equilibrium contact time. However, when determining adsorption capacity, the results showed

that the capacity increases with pH increasing. This may be caused by some precipitation process at high pH value. Freundlich and Langmuir adsorption isotherm were used to calculate maximum adsorption capacity for both adsorbents, and the results showed that the appropriate isotherm used to determine maximum adsorption capacity at low pH was Langmuir adsorption isotherm meanwhile at higher pH, the most appropriate isotherm to determine maximum adsorption capacity was Freundlich adsorption isotherm. Bituminous (F-300) has a higher maximum adsorption capacity than coconut shell (C-1000) in all conditions of experiments.

For fixed-bed column study, the results showed that adsorption capacity and empty bed contact time (EBCT) decreased with increasing hydraulic loading rate from $0.26 \text{ m}^3/\text{m}^2\text{-hr}$ to $0.79 \text{ m}^3/\text{m}^2\text{-hr}$, when mass transfer zone (MTZ) increased because a lower hydraulic loading rate allows a higher adsorption contact time. The highest maximum adsorption capacity (x/m) for activated carbon F-300 occurred at a hydraulic loading rate of $0.26 \text{ m}^3/\text{m}^2\text{-hr}$, as 0.0047 0.0589 0.9242 and 0.4183 mg/g for cadmium lead copper and nickel respectively. When using activated carbon C-1000 at hydraulic loading rate $0.26 \text{ m}^3/\text{m}^2\text{-hr}$, highest maximum adsorption capacity (x/m) were 0.0013 0.0158 0.2155 and 0.1587 mg/g for cadmium lead copper and nickel respectively. In conclusion, as in the batch-adsorption experiment, bituminous activated carbon always revealed a higher maximum adsorption capacity than coconut shell activated carbon.